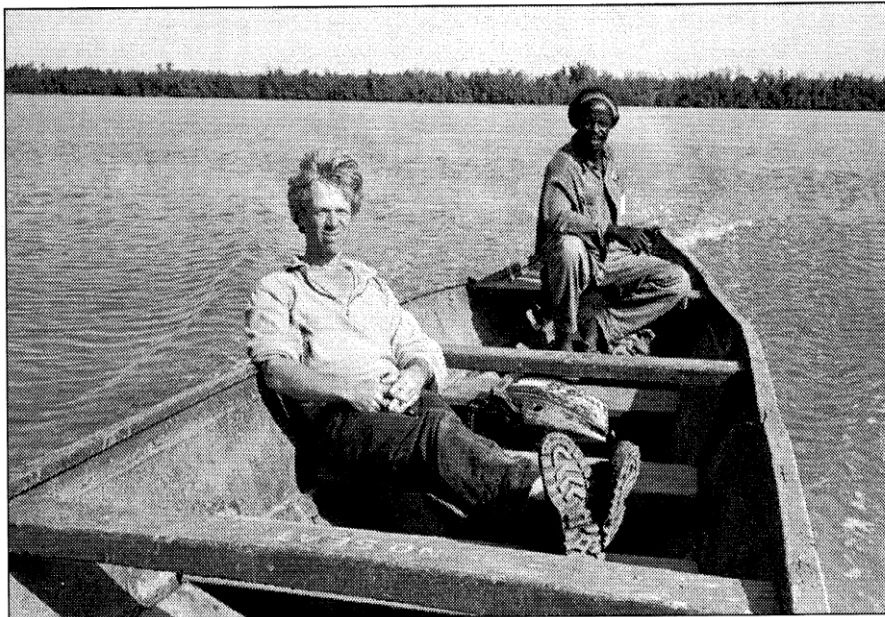


Harm Botman 1952 - 2012

Afgelopen december overleed op 60-jarige leeftijd Harm Botman. In binnen- en buitenland is hij vooral bekend als fotograaf, maar een groot aantal mensen uit de regio kennen Harm ook als vogelaar.

Zelf leerde ik hem kennen toen ik in 1977 in Haarlem kwam wonen en om me verder te bekwamen in de fotografie les bij hem nam; hij doceerde aan de toen nog bestaande JHVU (Jong Haarlem VoorUit). Na de avondles eindigden we vaak met medecursisten in café de Ark en in de gesprekken aan de bar bleek spoedig dat we meer dingen deelden dan alleen de fotografie.

En zo gingen we al snel 's morgens in alle vroegte de duinen in, bijv. de AW-duinen nabij de Zilk. Geelgorzen zaten daar toen nog te zingen in de binnenduinrand eind 70-er jaren. Duinen waren Harms favoriete landschap; hij was dan ook opgegroeid op het landgoed Woestduin.



Gambia, op zoek naar de Finfoot. Foto Piet Veel

In al die jaren daarna bleven we fotografie en vogels combineren. Toen we een week naar de Rencontres de Photographie in Arles gingen, gingen we eerst een paar dagen vogelen in de Camarque en de Alpilles. Harm regelde mijn eerste foto-exposities maar bracht me ook in contact met Tom van Spanje, waardoor we allebei actief werden op het vogelringstation Paradijsveld in de AW-duinen. Via Harm leerde ik ook Jan

Kuijs kennen, wat er weer toe leidde dat we met zijn drieën voor een mooie reportage in het Haarlems Dagblad in oktober 1988 afreisden naar Falsterbo.

Met onze gezinnen trokken we er ook op uit, vaak naar de duinen en wadden. Maar ook een keer naar Tsjechië, waar we in het Bohemer Woud een huisje huurden voor twee weken. Een mooie waarneming achter het huis van een Dwerguil staat me nog helder voor ogen.

Harm heeft ons een paar maal vergezeld tijdens onze overnachtingen op de Engelsmanplaat en Griend om daar hoogwatertellingen uit te voeren, maar al snel richtten we de blik verder. Hij was een van de leden van het Groot Grondgaaien Genootschap (waarover eerder in de Fitis is gepubliceerd), dat de woestijnen van Centraal-Azië bereisde op zoek naar grondgaaien (Podoces). Na opheffing van het GGGG en tegelijkertijd oprichten van het Zinderend Zandhoender Zyndicaat maakte Harm de eerste reis van dit viertal mee naar de Rub-al-Khali woestijn (via Oman). Bij de tweede reis van het ZZZ afgelopen najaar naar het hoogland van Ethiopië verhinderde zijn gezondheid al deelname, we hielden per sms wel contact over onze wederwaardigheden.

Harm was niet van verenigingen, dus in vogelwerkgroepverband hebben we hem niet vaak gezien, maar hij was wel actief op Vogelnet ZK waarop hij veel uitwisselde. Hij was sowieso altijd bezig; hij had een speelse en creatieve geest die zowel oog had voor cultuurhistorie (onder meer actief in Ons Bloemendaal), muziek (fotowerk voor de Beach Boys) als de natuur in brede zin. De eerste fotoserie waarmee hij in het buitenland bekend werd was de "Akke-serie", genoemd naar zijn tamme kauwtje.

Harm had belangstelling voor alles wat vliegt. Zo was hij zeer geïnteresseerd in vliegtuigen (dat is geen liefde van iedere vogelaar), wat er bijvoorbeeld toe leidde dat hij in Engeland een keer met een jeugdvriend werd gearresteerd toen ze een militaire basis waren binnengedrongen om straaljagers te fotograferen. Maar ook libellen en vlinders (en dat gaat bij vogelaars weer wel vaak samen) trokken hem aan.

Zijn fascinatie voor vliegen en liefde voor de fotografie kwamen bij elkaar toen hij lichtgewicht fluisterstille op afstand bestuurbare vliegtuigen ging bouwen om daarmee vanuit de lucht te fotograferen. De laatste jaren heeft hij hiermee voor natuurbeheerders als Landschap Noord-Holland, Waternet en PWN luchtfoto-series gemaakt van hun terreinen.

In december 2011 openbaarde zich bij Harm een kwaadaardige ziekte, waarbij genezing uitgesloten bleek. Hij aanvaardde dat met een bewonderenswaardige rust en verbaasde ons door de wijze waarop hij positief in alles bleef staan. Tot het laatst bleef hij bezig met de wereld om hem heen, archiveerde zijn omvangrijke werk en rondde nog een nieuw portfolio af over het strand bij Langevelder Slag.

We verliezen in hem een bevlogen en betrokken kunstenaar en natuur-liefhebber.

Piet Veel